

Torsdagen den 16 mars 2017

P8_TA(2017)0093

En integrerad EU-politik för Arktis

Europaparlamentets resolution av den 16 mars 2017 över en integrerad EU-politik för Arktis (2016/2228(INI))

(2018/C 263/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos), som ingicks den 10 december 1982 och trädde i kraft den 16 november 1994 och Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC),
- med beaktande av det avtal som antogs vid UNFCCC:s 21:a partskonferens i Paris den 12 december 2015 (Parisavtalet) samt det faktum att Europaparlamentet den 4 oktober 2016 röstade för att ratificera avtalet ⁽¹⁾,
- med beaktande av Minamatakonventionen, konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, Göteborgsprotokollet, Stockholmskonventionen, Århuskonventionen och konventionen om biologisk mångfald,
- med beaktande av Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling och det slutdokument som antogs av generalförsamlingen den 25 september 2015, med titeln *Förändra vår värld: 2030-agendan för hållbar utveckling* ⁽²⁾,
- med beaktande av Unescos konvention av den 16 november 1972 om skydd av världens kultur- och naturarv,
- med beaktande av ILO-konvention nr 169,
- med beaktande av Ilulissatdeklarationen, som antogs den 28 maj 2008 av de fem stater som gränsar till Norra ishavet vid Norra ishavskonferensen i Ilulissat på Grönland,
- med beaktande av *Circumpolar Inuit Declaration on Resource Development Principles in Inuit Nunaat* ⁽³⁾,
- med beaktande av generalförsamlingens antagande av FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter 61/295 den 13 september 2007,
- med beaktande av rådets slutsatser om arktiska frågor, i synnerhet de av den 20 juni 2016, den 12 maj 2014, den 8 december 2009 och den 8 december 2008,
- med beaktande av EU:s globala strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik från juni 2016 *Delade visioner, gemensamma åtgärder: ett starkare Europa* samt *Rapport om Gusp – våra prioriteringar under 2016*, som godkändes av rådet den 17 oktober 2016,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 27 april 2016 om en integrerad EU-politik för Arktis JOIN(2016)0021, det gemensamma meddelandet från kommissionen och den höga representanten av den 26 juni 2012 om Europeiska unionens politik för den arktiska regionen JOIN(2012)0019 och kommissionens meddelande av den 20 november 2008 om Europeiska unionen och Arktis (COM(2008)0763),

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0363.

⁽²⁾ FN:s generalförsamlings resolution A/RES/70/1.

⁽³⁾ http://www.inuitcircumpolar.com/uploads/3/0/5/4/30542564/declaration_on_resource_development_a3_final.pdf

Torsdagen den 16 mars 2017

- med beaktande av de arktiska staternas nationella strategier för Arktis, i synnerhet Konungariket Danmarks (2011), Sveriges (2011) och Finlands (2013), liksom övriga EU- och EES-medlemsstaters,
- med beaktande av rådets beslut 2014/137/EU av den 14 mars 2014 om förbindelserna mellan Europeiska unionen, å ena sidan, och Grönland och Konungariket Danmark, å andra sidan,
- med beaktande av förklaringen om inrättandet av Arktiska rådet samt det nuvarande programmet för perioden 2015–2017 under Förenta staternas ordförandeskap,
- med beaktande av deklarationen på tjuogoårsdagen av det euroarktiska Barentssamarbetet, som utfärdades i Kirkenes, Norge, den 3–4 juni 2013,
- med beaktande av förklaringarna från Arktiska parlamentariska konferensen och den parlamentariska Barentskonferensen, i synnerhet den slutförklaring som antogs vid 12:e Arktiska parlamentariska konferensen i Ulan-Ude, Ryssland, den 14–16 juni 2016,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från det tredje ministermötet inom ramen för den förnyade nordliga dimensionen, som hölls i Bryssel den 18 februari 2013,
- med beaktande av de uttalanden som antogs vid det parlamentariska forumet om den nordliga dimensionen i Reykjavík, Island, i maj 2015, i Archangelsk, Ryssland, i november 2013, i Tromsø, Norge, i februari 2011 och i Bryssel i september 2009,
- med beaktande av den internationella koden för fartyg som trafikerar polarvatten, som antogs av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO),
- med beaktande av den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol),
- med beaktande av konventionen om oljeutsläpp, fonden för oljeutsläpp och den kompletterande fonden,
- med beaktande av sina resolutioner av den 21 november 2013 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken)⁽¹⁾, av den 12 september 2013 om den maritima dimensionen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik⁽²⁾, av den 22 november 2012 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens roll vid klimatstyrda kriser eller naturkatastrofer⁽³⁾ och av den 12 september 2012 om årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken⁽⁴⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Arktis, i synnerhet resolutionerna av den 12 mars 2014 om EU:s strategi för Arktis⁽⁵⁾, av den 20 januari 2011 om en hållbar EU-politik för de nordligaste regionerna⁽⁶⁾ och av den 9 oktober 2008 om arktiskt styre⁽⁷⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 2 februari 2016 om halvtidsöversynen av strategin för biologisk mångfald i EU⁽⁸⁾ och av den 12 maj 2016 om uppföljningen till och översynen av Agenda 2030⁽⁹⁾,
- med beaktande av de relevanta rekommendationerna från delegationen för förbindelserna med Schweiz och Norge, till den gemensamma parlamentarikerkommittén EU–Island och till EES gemensamma parlamentarikerkommitté (SINEEA-delegationen),
- med beaktande av *En rymdstrategi för Europa* (COM(2016)0705), som offentliggjordes av kommissionen den 26 oktober 2016,

⁽¹⁾ EUT C 436, 24.11.2016, s. 17.

⁽²⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 131.

⁽³⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 153.

⁽⁴⁾ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 77.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0236.

⁽⁶⁾ EUT C 136 E, 11.5.2012, s. 71.

⁽⁷⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 41.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0034.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0224.

Torsdagen den 16 mars 2017

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1775 av den 6 oktober 2015 om handel med sälprodukter,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för utrikesfrågor och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för regional utveckling och fiskeriutskottet (A8-0032/2017), och av följande skäl:
 - A. EU är en global aktör och är sedan långt tillbaka engagerat i Arktis av historiska, geografiska, ekonomiska och forskningsrelaterade skäl. Tre av dess medlemsstater – Danmark, Finland och Sverige – är arktiska länder. Arktis omges av internationella vatten, och medborgare och regeringar i hela världen, inbegripet EU, har ett ansvar att hjälpa till att skydda Arktis.
 - B. EU:s engagemang i den nordliga regionen och i Arktis inleddes redan på det tidiga 1990-talet, genom dess deltagande i inrättandet av Östersjöstaternas råd (CBSS) och Barentsrådet (BEAC) samt genom kommissionens fullvärdiga medlemskap i dessa organ.
 - C. Politiken för den nordliga dimensionen, som påverkar både EU:s inre angelägenheter och yttre förbindelser, har utvecklats till ett jämlikt partnerskap mellan EU, Ryssland, Norge och Island. Förutom parterna i den nordliga dimensionen deltar flera andra multilaterala organisationer i denna gemensamma politik, till exempel Arktiska rådet, CBSS och BEAC, medan Kanada och Förenta staterna är observatörer. Politiken omfattar ett brett geografiskt område och spelar en viktig roll genom praktiskt regionalt samarbete inom hållbar utveckling, folkhälsa och socialt välbefinnande, kultur, miljöskydd samt logistik och transporter.
 - D. EU har gradvis byggt upp och förstärkt sin politik för Arktis. Utvecklingen av engagemanget och EU:s gemensamma intressen tillgodoses bäst genom väl samordnade, gemensamma insatser. Utmaningarna med anknytning till Arktis kräver ett gemensamt svar på regional och internationell nivå.
 - E. Arktis står inför unika sociala, miljömässiga och ekonomiska utmaningar.
 - F. Den europeiska delen av Arktis har en liten befolkning utspridd över ett stort område som kännetecknas av brist på transportförbindelser, såsom väg-, järnvägs- och öst–västliga flygförbindelser. I den europeiska delen av Arktis råder en brist på investeringar.
 - G. Det finns en bred internationell rättslig ram för Arktis.
 - H. Arktiska rådet är det viktigaste forumet för arktiskt samarbete. Under de 20 år som det funnits har Arktiska rådet visat sin förmåga att upprätthålla samarbete i en konstruktiv och positiv anda, anpassa sig till nya utmaningar och ta sig an nya ansvarsområden.
 - I. De arktiska staterna har suveränitet och jurisdiktion över sina länder och vatten. De arktiska befolkningarnas rätt att utnyttja sina naturresurser på ett hållbart sätt måste respekteras.
 - J. Intresset för Arktis och dess resurser ökar på grund av den föränderliga miljön i området och resursbristen. Regionens geopolitiska betydelse ökar. Klimatförändringarnas effekter och den allt hårdare konkurrensen om tillgång till Arktis och dess naturresurser har, tillsammans med den ökande ekonomiska verksamheten, medfört risker för regionen, bland annat hot mot miljön och människors säkerhet, men också nya möjligheter, exempelvis till en välutvecklad,

Torsdagen den 16 mars 2017

hållbar bioekonomi. Som ett resultat av klimatförändringarna kommer nya farleder att öppnas, och nya fiskeområden och naturresurser kan leda till ökad mänsklig aktivitet och miljömässiga utmaningar i regionen.

- K. Arktis har länge varit ett område som präglats av konstruktivt internationellt samarbete, och det finns ett behov av att se till att Arktis förblir ett spänningsfritt område.
- L. God tillgänglighet, för att bättre koppla samman landsbygdsområdena i den nordliga regionen med resten av EU, är en grundförutsättning för en hållbar och konkurrenskraftig ekonomisk utveckling i de nordliga tillväxtcentrumen, med tanke på investerares och intressenters ökade intresse för deras outnyttjade resurser och deras roll som fokus för ekologiska utmaningar.
- M. Sedan 2015 har Ryska federationen upprättat minst sex nya baser norr om polcirkeln, inbegripet sex djupvattenhamnar och tretton flygfält, och har ökat närvaron av marktrupper i Arktis.
- N. Robusta, välmående och hållbara arktiska ekosystem med levande samhällen är av strategisk betydelse för den politiska och ekonomiska stabiliteten i Europa och världen. Arktis rymmer mer än hälften av världens våtmarker och spelar en avgörande roll i vattnets rening. Arktis bidrar till uppnåendet av målen om en god status för vattnet i EU i enlighet med ramdirektivet om vatten. Kostnaden för uteblivna insatser för att bevara Arktis socioekologiska system ökar exponentiellt.
- O. Den arktiska havsisen har minskat påtagligt sedan 1981, de områden som täcks av permafrost blir färre (med risk för att enorma mängder koldioxid⁽¹⁾ och metan plötsligt släpps ut i atmosfären), snötäcket fortsätter att minska och smältande glaciärer leder till stigande havsnivåer över hela världen. Det har noterats att havsisen försvinner ännu snabbare än vad man förutspått i modellerna och att havsisens volym under sommaren har minskat med mer än 40 procent på 35 år. Klimatförändringarna sker dubbelt så fort – och i ökande takt – i polarregionerna, vilket orsakar okända och oförutsebara förändringar i världens ekosystem.
- P. Tre av EU:s medlemsstater (Danmark, Finland och Sverige) samt ett utomeuropeiskt land och territorium (Grönland) är medlemmar i det åtta medlemmar starka Arktiska rådet, och sju andra medlemsstater (Frankrike, Tyskland, Italien, Nederländerna, Polen, Spanien och Förenade kungariket) är observatörer. EU ser fram emot det slutliga genomförandet av sin formella status som observatör i Arktiska rådet.
- Q. Miljöskydd och hållbar utveckling är de två hörnstenarna i Ottawadeklarationen, som lade grunden till Arktiska rådet 1996.
- R. Omkring fyra miljoner människor bor i den arktiska regionen, varav ungefär tio procent är urbefolkningar. Den sårbara arktiska miljön och urbefolkningarnas grundläggande rättigheter måste respekteras och skyddas med striktare skyddsåtgärder. Ur- och lokalbefolkningarna måste garanteras rätten att godkänna, och vara med och fatta beslut om, utvinningen av naturresurser. Ökningen av mängden föroreningar och tungmetaller i Arktis har negativa efterverkningar för livsmedelskedjan eftersom de förekommer i flora och fauna, särskilt i fisk, och är en viktig hälsofråga för såväl lokalbefolkningen som för konsumenter av fiskeprodukter på andra ställen.
- S. Ekosystemen i Arktis, inklusive dess flora och fauna, är särskilt känsliga för störningar, och har en relativt lång återhämningsperiod. Den negativa miljöpåverkan har ofta samlade och irreversibla effekter och får ofta externa geografiska och ekologiska följder (till exempel skador på havens ekosystem).
- T. Temperaturen i Arktis har under de senaste årtiondena stigit omkring dubbelt så fort som det globala genomsnittet.

⁽¹⁾ Det uppskattas att en och en halv miljard ton koldioxid har lagrats i Arktis.

Torsdagen den 16 mars 2017

- U. Den ökade mängden växthusgaser och luftföroreningar i atmosfären bidrar till att förändra klimatet i Arktis. Eftersom föroreningarna i Arktis främst kommer från asiatiska, nordamerikanska och europeiska utsläppskällor spelar åtgärderna för att minska utsläppen i EU en viktig roll i kampen mot klimatförändringarna i Arktis.
- V. Det finns ett flertal risker med användningen av tung eldningsolja för sjötransporter i Arktis. Vid utsläpp emulgeras det mycket tjocka bränslet, sjunker och kan förflyttas över extremt långa avstånd om det fångas i is. Utsläpp av tung eldningsolja innebär enorma risker för livsmedelstryggheten för urbefolkningarna i Arktis, vars försörjning är avhängig av fiske och jakt. Förbränning av tung eldningsolja ger upphov till svaveloxider och tungmetaller samt stora mängder sot som, när det hamnar på den arktiska isen, stimulerar upptagningen av värme i ismassan, vilket påskyndar ismältningen och effekterna av klimatförändringarna. IMO har förbjudit frakt och användning av tung eldningsolja i vattnen runt Antarktis.
- W. EU bör vara pådrivande i diskussionerna och förhandlingarna inom internationella forum för att alla aktörer ska ta sitt ansvar i fråga om att minska sina utsläpp av växthusgaser och föroreningar, och för att ta itu med de allt större utmaningar som en hållbar resursförvaltning innebär.
- X. Riskerna med användning av kärnkraft i isbrytare och kustanläggningar bör beaktas och minimeras i alla verksamheter med koppling till förebyggande och beredskap.
- Y. Det är inte under några omständigheter en hållbar avfallshanteringslösning att dumpa någon sorts avfall i den arktiska permafrosten, vilket den senaste tidens resultat från Camp Century på Grönland har visat.
- Z. EU:s politik i den arktiska regionen bör i högre grad spegla de mål för hållbar utveckling som EU har åtagit sig att uppnå senast 2030.
- AA. Ett beslutsfattande som baseras på vetenskaplig forskning, inklusive lokal- och urbefolkningarnas kunskap, är avgörande för att skydda Arktis sårbara ekosystem, minska riskerna, göra det möjligt för lokalsamhällena att anpassa sig samt främja hållbar utveckling. EU är den största finansiären i världen av arktisk forskning och förespråkar ett kostnadsfritt utbyte av dess resultat.
- AB. En välavvägd kombination av industrins expertis och specialisering om Arktis, å ena sidan, och ett engagemang för målen om miljövänlig och hållbar utveckling, å andra sidan, har potentialen att främja ekologisk innovation, symbioser inom industrin och en effektiv avfallshantering i det arktiska området, så att den orörda miljön kan bevaras och potentialen till nya och framväxande affärsmöjligheter och arbetsskapande kan tas tillvara, vilket också skulle bidra till ungdomssysselsättning och till att lösa utmaningen med befolkningens åldrande.
- AC. Den befintliga tekniska kapaciteten inom EU vad gäller satellitkommunikation skulle, i linje med de tjänster och den infrastruktur som erbjuds genom Copernicus och Galileo, kunna tillgodose behoven hos användare i den arktiska regionen.
- AD. Lokalsamhällellenas deltagande är oerhört viktigt om förvaltningen av naturresurser ska lyckas och om motståndskraft ska kunna skapas i känsliga ekosystem.
- AE. Det är viktigt att ta hänsyn till traditionell och lokal kunskap vid beslutsfattande i Arktis.
- AF. Samernas, nentsernas, chanernas, evenkernas, tjuktjernas, aleuternas, yupiks och inuiternas kulturer behöver skyddas i enlighet med FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter. Arktis urbefolkningar har rätt att använda naturresurserna i sina närområden och bör därför delta i eventuella framtida planer för kommersiellt fiske.

Torsdagen den 16 mars 2017

AG. All fiskeriverksamhet i den arktiska regionen måste bedrivas i enlighet med befintliga internationella avtal som reglerar området, inklusive Spetsbergtraktaten från 1920 och framför allt de rättigheter som de stater som är parter i denna traktat har, och också med alla historiska fiskerättigheter.

1. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma meddelandet som ett positivt steg mot en integrerad EU-politik för frågor som rör Arktis – med fastställandet av specifika åtgärdsområden – och en mer enhetlig ram för EU:s åtgärder med fokus på den europeiska delen av Arktis. Parlamentet betonar vikten av mer enhetlighet mellan unionens interna och externa politik för frågor som rör Arktis. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa konkreta åtgärder för genomförande och uppföljning av dess meddelande. Vidare uppmanar parlamentet sitt krav på en heltäckande strategi och en konkretiserad handlingsplan för EU:s engagemang i Arktis, vars utgångspunkt bör vara målet att skydda Arktis sårbara ekosystem.

2. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma meddelandets tre prioriteringar, nämligen klimatförändringar, hållbar utveckling och internationellt samarbete.

3. Europaparlamentet understryker Unclos betydelse som en viktig multilateral rättslig ram för all havsrelaterad verksamhet, inbegripet i Arktis, för att fastställa gränserna för den arktiska kontinentalsockeln och lösa suveränitetsfrågor inom Arktis när det gäller territorialvatten. Parlamentet noterar att bara ett fåtal frågor om jurisdiktion i Arktis är olösta och anser att det är av yttersta vikt att internationell rätt följs i Arktis. Parlamentet påpekar att vattnen runt Nordpolen till största delen är internationella vatten. Parlamentet förespråkar en central roll för EU när det gäller att främja effektiva multilaterala arrangemang och en global regelbaserad ordning genom en förstärkning och ett konsekvent genomförande av relevanta internationella, regionala och bilaterala avtal och ramar. Parlamentet understryker att EU bör ha en positiv roll i att främja och stödja överenskommelser som stärker förvaltningen av den biologiska mångfalden och miljön i områden i Norra ishavet som inte omfattas av någon nationell jurisdiktion. Parlamentet noterar att detta inte rör sjöfart och traditionella försörjningsmöjligheter. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU att samarbeta nära med sina medlemsstater för att stödja bevarandet och skyddet av miljön i regionen. Parlamentet understryker Arktiska rådets viktiga roll när det gäller att upprätthålla ett konstruktivt samarbete, låg spänning, fred och stabilitet i den arktiska regionen.

4. Europaparlamentet välkomnar EU:s ratificering av Parisavtalet och dess ikraftträdande den 4 november 2016, och efterlyser ett snabbt och effektivt genomförande av alla parter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera Parisavtalet för att kunna fortsätta arbetet med de ambitiösa målen och åtgärderna för minskning av växthusgasutsläppen i både utsläppshandelssektorn och ansvarsfördelningssektorn, med hänsyn tagen till målet om att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C senast 2100.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att axla ett större ansvar för det faktiska genomförandet av internationella konventioner såsom Parisavtalet, Minamatakonventionen, konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, Göteborgsprotokollet, Stockholmskonventionen, den internationella koden för fartyg som trafikerar polarvatten (Polarkoden) och konventionen om biologisk mångfald. Parlamentet ber kommissionen att särskilt uppmärksamma det pågående internationella arbetet i granskningskommittén för långlivade organiska föroreningar för att ytterligare fasa ut användningen av långlivade organiska föroreningar och sot. Parlamentet förväntar sig att EU:s partnerländer ska göra detsamma.

6. Europaparlamentet stöder utvecklingen av ett nätverk av arktiska naturskyddsområden och skyddet av det internationella havsområde runt Nordpolen som ligger utanför kuststaternas ekonomiska zoner.

7. Europaparlamentet begär att all utveckling av kommersiellt fiske i den arktiska regionen ska göras på ett sätt som är fullt förenligt med regionens känsliga och specifika karaktär. Parlamentet insisterar på att man, innan något nytt kommersiellt fiske inleds i den arktiska regionen, genomför pålitliga och försiktighetsbaserade vetenskapliga beståndsbedömningar för att fastställa hur mycket fiske som kan bedrivas så att de berörda fiskbestånden bevaras över de nivåer som kan producera maximal hållbar avkastning och så att andra arter inte utarmas eller den marina miljön allvarligt skadas. Parlamentet betonar att allt fiske på öppet hav måste regleras av en regional fiskeriförvaltningsorganisation som respekterar vetenskapliga rekommendationer och har ett robust kontroll- och övervakningsprogram för att säkerställa att förvaltningsåtgärderna efterlevs. Fisket inom exklusiva ekonomiska zoner måste uppfylla samma krav. Parlamentet begär ett moratorium för industriellt fiske, inbegripet fiske med bottentrål, i de arktiska vatten där inget fiske hittills har ägt rum.

Torsdagen den 16 mars 2017

8. Europaparlamentet välkomnar de pågående förhandlingarna om ett internationellt avtal mellan de arktiska kuststaterna och internationella parter som syftar till att förhindra oreglerat fiske i internationella vatten i Arktis, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skriva under denna förklaring och förespråka att den görs bindande för signatärerna.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja och uppmuntra länderna i Arktis att fortsätta arbetet med att samla in mer information om och göra fler analyser av alla bestånd i regionen.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar inom EU:s regelverk genom att enas om ambitiösa mål för minskade utsläpp vid förhandlingarna om direktivet om nationella utsläppstak, genom att sänka de lokala utsläppsnivåerna i enlighet med paketet om ren luft i syfte att minska långväga luftföroreningar, särskilt sot, och genom att förhandla om ambitiösa mål och åtgärder för minskning av växthusgasutsläppen i både utsläppshandelssektorn och ansvarsfördelningssektorn, med hänsyn tagen till målet om att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C senast 2100.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att FN:s avtal om skydd av den biologiska mångfalden i havsområden utanför nationell jurisdiktion, som för närvarande är under förhandling, är starkt och verkningfullt och att det kan säkerställa en stabil process för att kartlägga, utse, förvalta och upprätthålla marina skyddsområden, inklusive marina reservat med fiskeförbud.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bekräfta sin roll i det effektiva genomförandet av konventionen om biologisk mångfald och relaterade internationella överenskommelser. Det är viktigt att den strategiska planen när det gäller identifiering och prioritering av skadliga främmande arter som hotar ekosystem och deras utbredningsvägar, som man enades om i artikel 10 i Nagoyaprotokollet, genomförs så att de mest skadliga invasiva arterna kontrolleras eller utrotas och så att man inriktar sig på deras utbredningsvägar för att undvika överföring och invasion av sådana arter, inbegripet i de arktiska områdena.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbjuda subventioner för fossila bränslen som minskar kostnaderna för energiproduktion från fossila bränslen, med målsättningen att motverka utvinning och användning av fossila bränslen.
14. Europaparlamentet uppmanar EU att främja stränga lagstiftningskrav för försiktighet på området miljöskydd och säkerhet för internationell oljeborring, oljeprospektering och oljeproduktion. Parlamentet efterlyser ett förbud mot oljeborring i de isiga arktiska vattnen i EU och EES och vill att EU ska främja jämförbara försiktighetskrav i Arktiska rådet och för arktiska kuststater.
15. Europaparlamentet betonar vikten av att EU verkar för en snabb ratificering av Minamatakonventionen för att förebygga och minska kvicksilverutsläpp.
16. Europaparlamentet välkomnar kommissionens föresats att använda medel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) för att integrera klimatåtgärder i all politik som rör Arktis, med hänsyn till de arktiska regionernas lokala förhållanden och särskilda karaktär.
17. Europaparlamentet betonar att den ökade användningen av naturresurser i Arktis bör göras med respekt för lokalbefolkningarna och på ett sätt som gagnar dessa och som innebär ett fullständigt miljömässigt ansvar för den sårbara arktiska miljön. Parlamentet anser att detta strategiska val är avgörande för att säkerställa legitimitet och lokalt stöd för EU:s engagemang i Arktis.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de medlemsstater som är medlemmar eller observatörer i Arktiska rådet att stödja Arktiska rådets pågående arbete med miljökonsekvensbedömningar för att bevara Arktis sårbara ekosystem i linje med Esbokonventionen. Parlamentet betonar den stora vikten av dessa miljökonsekvensbedömningar för att säkerställa en hållbar utveckling av ekonomisk verksamhet samt skyddet av Arktis särskilt sårbara ekosystem och samhällen. Parlamentet riktar uppmärksamhet på följande icke-uttömmande kriterier som lagts fram av Inuit Circumpolar Council (ICC) för utvärdering av projekt som äger rum i Arktis:

— Alla potentiella miljömässiga, socioekonomiska och kulturella konsekvenser både under och efter projektet, inklusive de samlade effekterna av pågående och framtida projekt, måste beaktas.

Torsdagen den 16 mars 2017

- Försiktighetsprincipen och principen om att förorenaren betalar måste tillämpas under alla stadier av planeringen, bedömningen, genomförandet och återställandet av projektet.
- Regenerering och återställande av livsmiljöer och påverkade markområden måste nogt planeras och till fullo finansieras i förväg.
- Projektförslag för beredskap vid oljeutsläpp måste innehålla bevis för industrins förmåga att sanera efter oljeutsläpp under förhållanden med is, trasig is och återfrysande is.
- En internationell ordning för ansvarsskyldighet och kompensation vid förorening av mark, vatten och havsområden på grund av oljeborrning och oljeutvinning till havs måste fastställas.

19. Europaparlamentet understryker vikten av att hitta mekanismer för att införliva företagens sociala ansvar (CSR) i verksamheten hos de företag som är verksamma i Arktis, framför allt genom samarbete med företrädare för näringslivet, till exempel Arktiska ekonomiska rådet. Parlamentet rekommenderar att man undersöker potentialen hos frivilliga mekanismer för att uppmuntra till höga branschstandarder när det gäller sociala och miljömässiga resultat, till exempel att belysa "bästa resultat" i ett arktiskt index för företagsansvar baserat på exempelvis protokollet för investeringar i Arktis (Arctic Business Investment Protocol) och FN:s Global Compact-initiativ.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja allt arbete som utförs i IMO för att nå en global överenskommelse om minskade utsläpp från fartyg.

21. Europaparlamentet konstaterar att det är viktigt att tillräckliga medel kontinuerligt anslås för de glesbefolkade områdena i norr så att dessa områden kan tackla bestående problem såsom gles befolkning, tuffa klimatförhållanden och långa avstånd.

22. Europaparlamentet uppmuntrar ett nära samarbete mellan EU:s institutioner och de berörda medlemsstaterna i frågor som rör Arktis. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som är medlemmar i Arktiska rådet att hålla övriga medlemsstater och den höga representanten informerade om alla ärenden av gemensamt intresse i Arktiska rådet, i enlighet med artikel 34.2 i EU-fördraget.

23. Europaparlamentet framhåller behovet av att EU samtalar med alla arktiska partner i den politiska dialogen och efterfrågar ökat samarbete mellan EU, Arktiska rådet inom ramen för den nordliga dimensionen, Barentsrådet och övriga organ som är involverade i samarbetet i de nordligaste regionerna. Parlamentet understryker den viktiga roll som spelas av Arktiska rådets observatörer med stor erfarenhet av och ett långvarigt engagemang i vetenskapligt och politiskt samarbete i Arktis. Parlamentet välkomnar i detta avseende den pågående dialogen mellan observatörerna och ordförandeskapet i Arktiska rådet.

24. Europaparlamentet stöder kraftfullt att EU ges observatörsstatus i Arktiska rådet. Parlamentet är övertygat om att ett fullständigt genomförande av EU:s status som formell observatör skulle vara ett positivt bidrag till och stärka Arktiska rådets politiska och institutionella roll i hanteringen av frågor som rör Arktis.

25. Europaparlamentet välkomnar den förbättrade samordningen mellan kommissionen och Europeiska utrikestjänsten i frågor som rör Arktis, och föreslår att en enhet för den nordliga dimensionen skapas vid utrikestjänsten och att samarbetet mellan utrikestjänstens och kommissionens avdelningar stärks för att säkerställa en enhetlig, samordnad och integrerad politisk strategi inom alla viktiga politikområden som berörs.

26. Europaparlamentet noterar EU:s kapacitet att bidra till att lösa potentiella säkerhetsutmaningar. Parlamentet uppmanar EU att, i partnerskap med medlemsstaterna och i samarbete med de arktiska länderna, bidra till ansträngningarna för att bygga mekanismer för civil säkerhet, och förbättra kapaciteterna att hantera både naturkatastrofer och katastrofer och kriser orsakade av människan samt infrastrukturen för sökning och räddning.

27. Europaparlamentet uppmärksammar det faktum att energitrygghet är nära förbundet med klimatförändringar. Energitryggheten måste förbättras genom en minskning av EU:s beroende av fossila bränslen. Parlamentet framhåller att omvandlingen av Arktis är en av de största effekter som klimatförändringarna kommer att ha på EU:s säkerhet. Parlamentet betonar att denna riskökande faktor måste hanteras med en starkt EU-strategi för Arktis och genom en bättre politik för EU-producerad förnybar energi och energieffektivitet som avsevärt minskar unionens beroende av externa källor och därigenom förbättrar dess säkerhetssituation.

Torsdagen den 16 mars 2017

28. Europaparlamentet manar till utveckling av beredskapsplaner för oljeskadat naturliv, i enlighet med definierad god praxis, i alla arktiska stater, inklusive en effektiv värdering av sårbara hotade arter, samt genomförbara strategier för förebyggande och beredskap för att säkerställa att de skyddas.
29. Europaparlamentet belyser det pågående konstruktiva och pragmatiska gränsöverskridande samarbetet inom den nordliga dimensionen, dess partnerskap och Barentssamarbetet.
30. Europaparlamentet betonar betydelsen av fortsatt kontakt och dialog med Ryssland inom ramen för det arktiska regionala samarbetet, särskilt det gränsöverskridande samarbetet mellan EU och Ryssland, trots den ökade stationeringen av ryska militärstyrkor i regionen, uppbyggnaden och återöppnandet av ryska militärbaser och skapandet av ett ryskt militärdistrikt i Arktis. Parlamentet betonar att EU måste framhålla sina strategiska intressen gentemot Ryssland ännu mer, genom ett selektivt engagemang och försöka göra framsteg i frågor av gemensamt intresse där det finns en grund för globala lösningar på gemensamma utmaningar och hot. Parlamentet kräver att denna fråga ska inkluderas i EU:s strategi för Arktis. Parlamentet understryker att den arktiska regionen är en väsentlig del av de miljömässiga, ekonomiska och politiska sfärerna inom internationella förbindelser.
31. Europaparlamentet anser att politiken för den nordliga dimensionen är en framgångsrik modell för stabilitet, gemensamt ägande och engagemang i det arktiska samarbetet. Parlamentet understryker vikten av den nordliga dimensionens sektorspartnerskap, särskilt inom miljö, infrastruktur och logistik.
32. Europaparlamentet noterar att det har skapats arktiska migrationsvägar till EU. Parlamentet understryker att migrationsvägarna och den ökade transporten bör beaktas i samband med utarbetandet av en EU-strategi för Arktis.
33. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till EU och dess medlemsstater att aktivt upprätthålla principerna om fri sjöfart och oskadlig genomfart.
34. Europaparlamentet välkomnar planerna på att skapa ett forum för intressenter i den europeiska delen av Arktis. Parlamentet betonar att man behöver förbättra synergierna mellan befintliga finansieringsinstrument för att förhindra möjliga dubblingar och för att maximera interaktionen mellan interna och externa EU-program. Parlamentet noterar att Finland har erbjudit sig att stå värd för det första forumet, som ska hållas 2017.
35. Europaparlamentet understryker vikten av att inkludera traditionell och lokal kunskap i beslutsfattandet i Arktis.
36. Europaparlamentet bekräftar på nytt EU:s stöd för FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter och erinrar särskilt om artikel 19 i vilken det bekräftas att staterna ska samråda och samarbeta i ärligt uppsåt med de berörda urbefolkningarna genom deras egna företrädande institutioner för att på förhand inhämta deras fria och välinformerade samtycke innan staterna antar och genomför lagstiftnings- och förvaltningsåtgärder som kan påverka urbefolkningarna. Parlamentet efterfrågar ett bättre och tidigare deltagande av urbefolkningarna i utformningen av en medborgarcentrerad politik för Arktis och i Arktiska rådets arbete. Parlamentet betonar att deras inkluderande i beslutsfattandet skulle underlätta en hållbar förvaltning av naturresurserna i Arktis. Parlamentet betonar att deras rättigheter, kulturer och språk måste skyddas och främjas. Parlamentet betonar vikten av att utveckla förnybara energiresurser i den arktiska regionen på ett hållbart sätt som också respekterar den bräckliga miljön, och med fullt deltagande av urbefolkningarna.
37. Europaparlamentet uppmärksammar särskilt mål 4.5 i målen för hållbar utveckling, som inbegriper ett säkerställande av lika tillgång till utbildning och yrkesutbildning på alla nivåer för urbefolkningar, även på deras egna språk.
38. Europaparlamentet betonar att tillgänglig, sammanlänkad, säker och hållbar turism på lands- och glesbygden i den europeiska delen av Arktis kan bidra till att öka den ekonomiska verksamheten, vilket i sin tur kan öka antalet arbetstillfällen i de små och medelstora företagen och bidra till en övergripande positiv utveckling i regionen. Parlamentet betonar därför att turismen i området bör främjas på grund av dess tillhörande sociala och miljömässiga påverkan på infrastruktur, forskning och utbildning.
39. Europaparlamentet understryker urbefolkningarnas och lokalsamhällenas betydelse för att hålla den arktiska regionen levande och hållbar. Parlamentet uppmanar kommissionen att fokusera på att ge dessa grupper tillgång till all relevant information om kraven, bästa praxis och finansieringsinstrument på EU:s inre marknad. Parlamentet framhåller vikten av effektiva transport-, kommunikations- och elnät, liksom spatial geolokalisering och telekommunikationsteknik, i samband med skapandet av ekonomisk verksamhet i regionen. Parlamentet påminner kommissionen om dess skyldigheter enligt förordning (EU) 2015/1775 när det gäller att rapportera och informera allmänheten och behöriga myndigheter om bestämmelserna i förordningen. Parlamentet betonar behovet att införliva ur- och lokalbefolkningarnas kunskaper, samt

Torsdagen den 16 mars 2017

säkerställa att dessa involveras närmare, accepteras och engageras, i beslutsfattandet. Parlamentet understryker behovet av nödvändigt stöd och finansiering. Parlamentet föreslår i detta sammanhang en arktisk representation av urbefolkningar i Bryssel för att göra deras deltagande mer synligt. Parlamentet anser att EU bör stödja användningen av innovativ teknik i Arktis, för utvecklingen av förnybara energikällor i Arktis.

40. Europaparlamentet betonar att det är av yttersta vikt att bevara hållbart utvecklade samhällen som har tillgång till den senaste informationstekniken i Arktis med en hög livskvalitet, och att EU kan fylla en viktig funktion i detta avseende. Parlamentet erinrar om att folken i Arktis själva har rätt att bestämma sina försörjningsmöjligheter och erkänner deras önskan om en hållbar utveckling av regionen. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att intensifiera dialogen med dem samt undersöka möjligheten att bistå ekonomiskt till dessa grupper och sörja för att deras åsikter beaktas i EU:s diskussioner om Arktis. Parlamentet välkomnar det arbete som utförs av FN:s särskilda rapportör om situationen för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter för urbefolkningar och av FN:s expertmekanism om urbefolkningars rättigheter.

41. Europaparlamentet betonar att vetenskapen bör ligga till grund för beslutsfattandet i Arktis när gäller miljöskydd och kampen mot klimatförändringarna.

42. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som ESI-fonderna har när det gäller att utveckla den europeiska delen av Arktis och skapa hållbar tillväxt och arbetstillfällen av hög kvalitet med inriktning på framtidsorienterade sektorer, samt behovet av att utveckla Arktis naturresurser på ett ansvarsfullt och respektfullt sätt. Parlamentet uppmärksammar de permanenta nackdelar som bör utjämnas (artikel 174 i EUF-fördraget). Parlamentet framhåller strategins långsiktiga betydelse på olika områden såsom den digitala agendan, klimatförändringarna, den blå tillväxten osv.

43. Europaparlamentet understryker vikten av att den arktiska regionen har god tillgänglighet till det transeuropeiska transportnätet, dess planerade förlängning av stamnätskorridorerna Nordsjön–Östersjön och Skandinavien–Medelhavet samt åtkomstvägar på andra nivå som nyckeltransportstruktur, för att möjliggöra en hållbar rörlighet för personer och varor. Parlamentet påminner om potentialen hos EU-fonder såsom Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) och Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) för att finansiera infrastrukturprojekt i den europeiska delen av Arktis. Parlamentet noterar Europeiska investeringsbankens (EIB) framträdande roll i detta hänseende. Parlamentet föreslår att kommissionen undersöker möjligheten till ett bredare internationellt ekonomiskt samarbete inom utvecklingen av ny infrastruktur och konnektivitet, inklusive IKT-system.

44. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande om att åtminstone bibehålla finansieringsnivån för den arktiska forskningen inom Horisont 2020, och särskilt dess avsikt att stödja användningen av innovativ teknik. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka EU-finansieringen för arktisk forskning i den fleråriga budgetramen efter 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att använda, och att utöka användningen av, Horisont 2020 och andra finansieringsprogram i syfte att studera Arktis.

45. Europaparlamentet noterar att arktiska marina ekosystem är avgörande för bevarandet av en global biologisk mångfald. Minskningen av den arktiska havsisen och andra miljöförändringar i Arktis, i kombination med den begränsade vetenskapliga kunskapen om havsresurserna i detta område, gör det nödvändigt att följa en försiktighetsstrategi som syftar till att fastställa lämpliga internationella åtgärder för att säkerställa ett långsiktigt bevarande och en hållbar användning av resurser på öppet hav i Arktis.

46. Europaparlamentet uppmuntrar alla intressenter som är verksamma inom arktisk forskning och upprättandet av forskningsinfrastrukturer att främja och underlätta internationellt vetenskapligt samarbete och forskningssamarbete, och på så vis lyfta fram att mer kunskap om Arktis är avgörande för att kunna bemöta alla utmaningar på ett lämpligt sätt. Parlamentet stöder samarbetet mellan ledande arktiska forskningsinstitutioner för att utveckla ett integrerat europeiskt polarforskningsprogram inom ramen för initiativet EU-PolarNet som införlivar traditionella och lokala kunskaper. Parlamentet noterar att kommissionen har bjudits in till en internationell arktisk forskningskonferens som ska hållas i Europa 2018. Parlamentet understryker vikten av ett framgångsrikt samarbete med Kanada och Förenta staterna genom den transatlantiska havsforskningsalliansen (Transatlantic Ocean Research Alliance).

Torsdagen den 16 mars 2017

47. Europaparlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att inrätta ett EU-informationscentrum för Arktis, som ska ligga i Arktis och ha tillräcklig finansiering för att säkerställa en effektiv tillgång till information och kunskap om Arktis och för att generera turism. Parlamentet påpekar att ett sådant EU-informationscentrum för Arktis skulle kunna knytas till befintliga arktiska centrum eller någon annan arktisk institution som ett sätt att kraftigt sänka kostnaderna.

48. Europaparlamentet efterfrågar en mer systematisk och långsiktig insamling av data från arktiska forskningsprojekt. Parlamentet beklagar att resultaten från individuella projekt ofta försvinner när man går från en finansieringsperiod till nästa, och uppmanar kommissionen att sträva efter kontinuitet när man planerar ramen för arktisk forskning efter 2020.

49. Europaparlamentet välkomnar kommissionens stöd för upprättandet av marina skyddsområden i Arktis. Parlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om målet att skydda minst 10 procent av kust- och havsområdena som en del av målen för hållbar utveckling. Parlamentet noterar dock att alla nya förslag om dessa frågor bör vara samstämda med slutsatserna från de arktiska staternas diskussion i Arktiska rådet. Parlamentet understryker att de marina skyddsområdena är av kritisk betydelse för att bevara de arktiska ekosystemen. Parlamentet påminner om att lokalbefolkningen till fullo måste involveras i planeringen, förverkligandet och förvaltningen av dessa skyddade områden.

50. Europaparlamentet betonar vikten av rymdrelaterad verksamhet, som är nödvändig för säker sjöfartsverksamhet samt för miljöövervakning och observation av klimatförändringar i Arktis. Parlamentet uppmanar kommissionen, mot bakgrund av de förändringar i den arktiska regionen som erkänns i dess meddelande *En rymdstrategi för Europa* (COM(2016)0705), att undersöka möjligheterna att i större utsträckning använda sig av EU:s framtida och befintliga satellitprogram i regionen, i samarbete med Arktiska rådets medlemmar, och att ta hänsyn till användarnas behov inom ramen för initiativet för statlig satellitkommunikation (Govsatcom). Parlamentet uppmanar alla intressenter att i detta avseende till fullo utnyttja potentialen hos satellitnavigeringsprogrammet Galileo och jordobservationsprogrammet Copernicus.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja och stödja upprättandet av ett marint skyddsområde i det öppna havet i Arktis inom ramen för Osparkommissionens uppdrag, så att all utvinning, inklusive fiskeverksamhet, förbjuds i de internationella vatten runt Nordpolen som omfattas av konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten (Ospar).

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja initiativ till förbud mot användning av bottentrålar i ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden och på det öppna havet i Arktis.

53. Europaparlamentet begär att bevarandemålen i den nya gemensamma fiskeripolitiken och det kvantitativa målet att återupprätta och bevara bestånd över de nivåer som kan producera maximal hållbar avkastning ska ligga till grund för all kommersiell fiskeverksamhet i regionen.

54. Europaparlamentet uppmanar EU att inta en ledande roll i arbetet med att förebygga oreglerat fiske i Arktis. Parlamentet anser att EU har all rätt att göra det, med tanke på att medlemsstater deltar på alla förvaltningsnivåer i den arktiska regionen.

55. Europaparlamentet betonar att EU:s fiskeflottor inte får hota den biologiska mångfalden i regionen. Parlamentet välkomnar kartläggningen av miljömässigt och biologiskt betydelsefulla områden i den arktiska regionen enligt konventionen om biologisk mångfald, som en viktig process för att säkerställa ett effektivt bevarande av arktisk biologisk mångfald, och betonar betydelsen av en strategi för en ekosystembaserad förvaltning i Arktis kust-, havs- och landmiljöer, vilket framhållits av Arktiska rådets expertgrupp för ekosystembaserad förvaltning. Parlamentet uppmanar staterna att fullgöra sina skyldigheter enligt mångfaldskonventionen och Unclos genom att upprätta ett nätverk av marina skyddsområden och marina reserver i Norra ishavet.

56. Europaparlamentet förespråkar kraftfullt att all ytterligare utveckling av kommersiellt fiske i den arktiska regionen måste genomföras i enlighet med internationella avtal om området, inklusive Spetsbergtraktaten från 1920, och med de rättigheter som de stater som är parter till sådana avtal har, samt med befintliga historiska fiskerättigheter.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att studera och lägga fram förslag om att stärka den arktiska infrastrukturen för telekommunikation, inklusive satelliter, för att bidra till den vetenskapliga forskningen och klimatövervakningen, och för att skapa lokal utveckling, navigering och säkerhet till havs.

Torsdagen den 16 mars 2017

58. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning från 2014 till kommissionen och medlemsstaterna att, genom Marpolkonventionen och/eller genom hamnstatskontroll, vidta alla nödvändiga åtgärder för att aktivt underlätta förbudet mot användning och frakt av tung eldningsolja som bränsle i fartyg som trafikerar de arktiska vattnen, såsom regleras i vattnen runt Antarktis. Parlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa de miljö- och klimatmässiga riskerna med användningen av tung eldningsolja i sin undersökning av de risker som ökad trafik i Nordostpassagen skulle kunna medföra. Parlamentet uppmanar kommissionen att, i avsaknad av adekvata internationella åtgärder, lägga fram förslag om regler för fartyg som anlöper EU:s hamnar efter det att de har färdats, eller innan de färdas, i de arktiska vattnen i syfte att förbjuda användning och frakt av tung eldningsolja.
59. Europaparlamentet ser fram emot att IMO:s polarkod träder i kraft 2017 och 2018, eftersom den kommer att göra navigeringen i Arktis säkrare. Parlamentet framhåller att det är viktigt att utveckla ett enda system för utrymning, evakuering och räddning av personal som arbetar till havs, som kan tillämpas på arktiska plattformar och fartyg.
60. Europaparlamentet påminner om att Island och Norge enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) har åtagit sig att bevara miljön och använda sig av naturresurser på ett hållbart sätt, i överensstämmelse med relevant EU-lagstiftning.
61. Europaparlamentet betonar Kinas växande intresse för den arktiska regionen, i synnerhet när det gäller tillträde till farleder och tillgången till energiresurser. Parlamentet noterar att Island och Kina har ingått ett frihandelsavtal, och uppmanar kommissionen att noga övervaka vilka konsekvenser det kan få inte bara för en hållbar ekonomisk utveckling av den isländska delen av Arktis, utan också för EU:s ekonomi och inre marknad.
62. Europaparlamentet påminner om att EU – inom ramen för partnerskapsavtalet om fiske mellan EU och Grönland från 2007 – beviljar Grönland ekonomiskt stöd för att garantera ett ansvarsfullt fiske och ett hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Grönlands exklusiva ekonomiska zon.
63. Europaparlamentet kräver att medlemsstaterna snabbt ratificerar och ansluter sig till 2010 års protokoll till den internationella konventionen om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av skadliga och farliga ämnen (HNS-konventionen).
64. Europaparlamentet anser att parlamentariskt engagemang och ett nära samarbete mellan parlament i frågor som rör Arktis, i synnerhet med de nationella parlamenten i berörda EU-medlemsstater, är avgörande för genomförandet av strategierna för Arktis.
65. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten och kommissionen att noga övervaka den klimatmässiga, miljöskyddsrelaterade, havsrelaterade, socioekonomiska och säkerhetsrelaterade utvecklingen i Arktis, och att regelbundet rapportera till parlamentet och rådet, även om genomförandet av EU:s politik för Arktis.
66. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament samt regeringarna och parlamenten i den arktiska regionens stater.
-